

ГЛАВА 10

ЖИВОТЪТ НА ОТШЕЛНИКА ВАРНАВА

"Колкото повече страда външният човек, толкова повече възраства в сила вътрешният."

пещерите на р. Йордан живял един отшелник на име Варнава. Веднъж той тръгнал да утоли жаждата си от река Йордан. В крака му се забола клечка и той я оставил, като не допускал лекар да го прегледа. Кракът започнал да гноясва. Това го принудило да отиде в лаврата "Кулите" и да се посели там в килия. Между това абсцесът в крака се увеличавал от ден на ден, а старецът казвал на всички, които го посещавали: "Колкото повече страда външният човек, толкова повече възраства вътрешният."

Минало известно време, откакто отшелникът авва Варнава излязъл от своята пещера при лаврата "Кулите". В изоставената пещера дошъл някой друг отшелник и, влизайки вътре, видял ангел Божи, който стоял пред престола, въздигнат и оставен от стареца.

- Какво правиш тук? - запитал отшелникът ангела.

- Аз съм ангел Господен, - отговорил той - и този престол ми е поверен за наблюдение от времето, когато бе осветен.

ГЛАВА 11

ЖИВОТЪТ НА АВВА АГИОДУЛ

"Почивай, докато Син Божи те възкреси."

авва Петър, презвитер на манастира на светия наш отец Сава, ни разказа за авва Агиодул следното: Когато той бил настоятел на лаврата на блажени Герасим, един от тамошните братя починал, но старецът не знаел това. Канонархът ударил клепалото, за да се съберат братята и да изнесат починалия. Дошъл и старецът, и като видял тялото на брата да лежи в църква, натъжил се, че не успял да се прости с него преди смъртта му. Идвайки до одъра, той се обърнал към починалия с думите: "Стани, брате, и ми дай последно целование." Умрелият се подигнал и целунал стареца. "Сега почивай, казал старецът, докато Син Божи те възкреси."

Същият авва Агиодул, минавайки веднъж близо до брега на р. Йор-